

การได้มาซึ่งพยานหลักฐานทางนิติวิทยาศาสตร์ในชั้นสอบสวนในความผิดเกี่ยวกับเพศ Acquisition of Forensic Evidence at the Police Investigation Stage of Sexual Offenses

สุญาดา บุญเกียรติ^{1,*} และ วรวัช วิชชุวานิชย์²

¹คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

²คณะนิติวิทยาศาสตร์ โรงเรียนนายร้อยตำรวจ

Suyada Boonyakiat^{1,*} and Woratuch Witchuvanit²

¹Faculty of Science, Silpakorn University

²Faculty of Forensic Science, Royal Police Cadet Academy

Received: March 06, 2024 | Revised: June 15, 2024 | Accepted: June 30, 2024

บทความวิจัย (Research Article)

บทคัดย่อ

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัญหาและอุปสรรค รวมถึงนำเสนอแนวทางในการได้มาซึ่งพยานหลักฐานทางนิติวิทยาศาสตร์ในชั้นสอบสวน เพื่อการดำเนินคดีในความผิดเกี่ยวกับเพศ ซึ่งผลการศึกษาวิจัยสามารถสรุปได้ว่า ในด้านปัญหาและอุปสรรคของการได้มาซึ่งพยานหลักฐานทางนิติวิทยาศาสตร์ในชั้นสอบสวนเพื่อดำเนินคดีในความผิดเกี่ยวกับเพศนั้น ได้แก่ บุคลากรที่เกี่ยวข้องยังขาดความรู้ความเข้าใจทางด้านนิติวิทยาศาสตร์, ข้อจำกัดทางกฎหมายเกี่ยวกับการตรวจเก็บวัตถุพยานจากตัวบุคคล, การป้องกันรักษาสถานที่เกิดเหตุได้ไม่ต่อเนื่อง, งบประมาณที่ใช้สำหรับการปฏิบัติงานไม่เพียงพอ, การขาดบุคลากรสนับสนุนงานสอบสวน และปัญหาด้านอื่นที่ไม่สามารถควบคุมได้ที่ส่งผลต่อความถูกต้องสมบูรณ์ การตรวจเก็บวัตถุพยานและกระบวนการทางคดี แนวทางสำหรับนำไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานเพื่อรวบรวมพยานหลักฐานทางนิติวิทยาศาสตร์เพื่อดำเนินคดีในความผิดเกี่ยวกับเพศ มีดังนี้ พัฒนาการความรู้ด้านนิติวิทยาศาสตร์แก่บุคลากรที่เกี่ยวข้อง, แก้ไขปรับปรุงประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 131/1, การบัญญัติกฎหมายเพิ่มเติมกำหนดโทษสำหรับผู้ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องที่เข้าไปในสถานที่เกิดเหตุ, จัดสรรงบประมาณเพื่อการจัดซื้ออุปกรณ์ และค่าใช้จ่ายอื่นที่เกี่ยวข้องให้เอื้อต่อการปฏิบัติงาน, เพิ่มอัตราค่าจ้างเจ้าหน้าที่พิสูจน์หลักฐาน รวมทั้งพนักงานสอบสวนหญิงและบุคลากรที่เกี่ยวข้องซึ่งมีทักษะให้

* Corresponding author, email: Suyada.99@gmail.com

เป็นผู้สนับสนุนงานสอบสวน และ ควรบัญญัติกฎหมายหรือระเบียบปฏิบัติเรื่องห่วงโซ่การครอบครองวัตถุพยาน และมีการตรวจสอบการได้มาซึ่งพยานทางนิติวิทยาศาสตร์ตั้งแต่ชั้นสอบสวนโดยพนักงานอัยการ

คำสำคัญ: : หลักฐานทางนิติวิทยาศาสตร์, การดำเนินคดี, ความผิดเกี่ยวกับเพศ

Abstract

The purposes of this research were to study problems of the difficulties also to offer guidelines for the collection related to the acquisition of forensic evidence at the investigation stages for criminal proceedings of sexual offenses. The qualitative research method was utilized in this research. The research indicated that: The problems relating to the acquisition of forensic evidence at the investigation stages for criminal proceedings of sexual offenses were The lack of forensic knowledge or expertise in the criminal proceedings-related personnel which caused an incomplete objective evidence collection at the crime scene. The consequences of the criminal procedure stipulated. An ineffective protection at the crime scene. The shortage of budget for necessary materials and tools for forensic science. The insufficiencies of forensic examining-related personnel to co-work with the crime scene investigators. And Other out of control problems which effected evidence collection and integrity proceedings. The guidelines for the complete and accurate forensic evidence collection in the cases of sexual offenses in accordance with the legality were suggested as follows: Advancing the forensic knowledge in the criminal proceedings-related personnel, allowing them to achieve their work performance. Amending the criminal procedure code stipulated in Section 131/1 to be in line with today's unlawful society. Legislating the penalties for the person who access prohibitive crime scenes. Allocating the budget for the procurement of the necessary tools, equipment, or related series of devices for evidence collection. recruiting and incubating more crime scene investigators or related personnel. And applying chain of custody laws and regulations and examining the acquisition of the forensic evidence at the beginning investigation stages by the prosecutor.

Keywords: Forensic Evidence , The Criminal Proceedings , Sexual Offenses

บทนำ

ปัจจุบัน พบว่าการกระทำความผิดอาญาในส่วนที่เกี่ยวกับเพศในลักษณะที่ปรากฏให้เห็นเป็นข่าวตาม

สื่อ รวมถึงลักษณะของการก่ออาชญากรรมมีรูปแบบที่ซับซ้อนมากขึ้น ซึ่งยากแก่การสืบสวนสอบสวน เพื่อนำตัวผู้กระทำผิดมาลงโทษตามกฎหมาย พยานหลักฐานสำคัญที่พนักงานสอบสวนเก็บรวบรวมได้ ใช้เป็นแนวทางในการสืบสวนสอบสวนติดตามหาตัวผู้กระทำผิดมาลงโทษตามกฎหมาย จึงมักจะมีแต่วัตถุพยานนำส่งตรวจพิสูจน์ โดยวิธีการทางวิทยาศาสตร์ หรือที่เรียกว่าพยานหลักฐานทางนิติวิทยาศาสตร์ ในบางคดีที่รู้ตัวผู้กระทำผิด หรือมีพยานบุคคลผู้รู้เห็นเหตุการณ์ จนนำไปสู่การจับกุมตัวผู้กระทำผิดได้ และรับสารภาพในชั้นสอบสวน ดังเช่น คดีของ ลิซ่า แมคเวย์

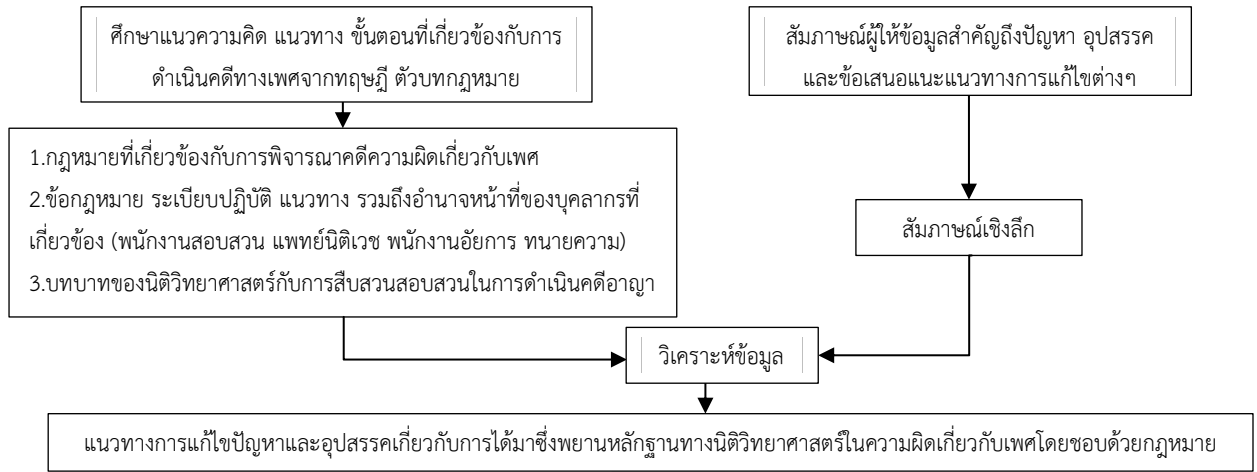
ทว่าในหลายกรณีเมื่อเข้าสู่กระบวนการพิจารณาคดีในชั้นศาล พบว่ายังมีปัญหาเกิดขึ้นในทางปฏิบัติหลายประการ อันส่งผลให้การรับฟังพยานบุคคลในชั้นพิจารณาคดีของศาลไม่บรรลุผล นอกจากนี้ พยานบุคคลสามารถเปลี่ยนแปลงคำให้การได้ตลอดเวลา พยานหลักฐานในชั้นพิจารณาคดีของศาล จึงคงมีแต่พยานหลักฐานทางนิติวิทยาศาสตร์ ที่จะบ่งชี้ยืนยันการกระทำผิดของจำเลยได้ ซึ่งพบว่ามีคดีอาญาในความผิดเกี่ยวกับเพศหลายคดี ที่พยานหลักฐานทางนิติวิทยาศาสตร์ที่ได้มาในชั้นสอบสวน โดยอาจได้มาจากการตรวจพิสูจน์บุคคล วัตถุ หรือเอกสารใด ๆ โดยวิธีการทางวิทยาศาสตร์ พยานหลักฐานทางนิติวิทยาศาสตร์ที่ได้มานั้น เมื่อขึ้นสู่การพิจารณาคดีในชั้นศาล หากมีข้อสงสัยในที่มาของพยานหลักฐาน หรือถูกโต้แย้งโดยฝ่ายจำเลย ซึ่งมักยกขึ้นเป็นข้อต่อสู้ว่าถูกกลั่นแกล้ง ถูกบังคับขู่เข็ญให้รับสารภาพ จับผิดตัว และหากข้อต่อสู้ของจำเลยมีผลให้คุณค่าน้ำหนักของพยานหลักฐานลดน้อยลง จนเป็นเหตุให้ศาลไม่อาจรับฟัง หรือใช้พยานหลักฐานนั้นพิจารณาพิพากษาลงโทษจำเลยได้ ทำให้ไม่สามารถลงโทษผู้กระทำผิดที่แท้จริงได้ตามกฎหมาย ย่อมส่งผลให้ไม่สามารถอำนวยความยุติธรรมให้แก่สังคมโดยรวมได้อย่างแท้จริง

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการได้มาซึ่งพยานหลักฐานทางนิติวิทยาศาสตร์ในชั้นสอบสวน เพื่อการดำเนินคดีในความผิดเกี่ยวกับเพศ จากนั้น นำเสนอแนวทางในการได้มาซึ่งพยานหลักฐานทางนิติวิทยาศาสตร์ ในคดีความผิดเกี่ยวกับเพศ ให้เป็นพยานหลักฐานที่เกิดประสิทธิผลในการนำตัวผู้กระทำความผิดเข้าสู่กระบวนการยุติธรรม

วัตถุประสงค์

- 1) ศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการได้มาซึ่งพยานหลักฐานทางนิติวิทยาศาสตร์ในชั้นสอบสวน เพื่อการดำเนินคดีในความผิดเกี่ยวกับเพศ
- 2) นำเสนอแนวทางในการตรวจเก็บวัตถุพยานทางนิติวิทยาศาสตร์ในชั้นสอบสวน เพื่อการดำเนินคดีในความผิดเกี่ยวกับเพศ

กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพที่ 1 ความสัมพันธ์ของแนวทางการได้มาซึ่งพยานหลักฐานทางนิติวิทยาศาสตร์ในชั้นสอบสวนในความผิดเกี่ยวกับเพศ

บททวนวรรณกรรม

ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาวรรณกรรม แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแนวทางการได้มาซึ่งพยานหลักฐานทางนิติวิทยาศาสตร์ในความผิดเกี่ยวกับเพศ ประกอบด้วย

1) กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการพิจารณาความผิดเกี่ยวกับเพศ

1.1 บทบัญญัติเกี่ยวกับการกระทำเกี่ยวกับเพศ ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 276-287/2 สามารถจำแนกได้ ดังต่อไปนี้

- 1.ประเภทของความผิด ได้แก่ ความผิดข่มขืนกระทำชำเรา รุมโทรม และอนาจารผู้อื่น
- 2.กลุ่มผู้กระทำความผิด มีทั้งกรณีที่กระทำความผิดลำพัง ตัวคนเดียว และ กรณีที่มีผู้สมรู้ร่วมคิด
- 3.กลุ่มผู้เสียหาย คือ บุคคลอื่นไม่ว่าจะเพศใดก็ตาม หญิงหรือชาย สามัญหรือเด็กอายุต่ำกว่า 13 ปี เยาวชนอายุ 13-18 ปี รวมถึงกลุ่มคนที่ไม่สามารถปกป้องตัวเองได้อย่างเต็มที่ เช่น ผู้พิการ
- 4.เจตจำนงของผู้เสียหาย ไม่ว่าจะเหตุเกิดจากความเข้าใจผิด สำคัญผิด ความยินยอมหรือไม่ได้ยินยอม(ถูกใช้กำลัง ใช้อาวุธ ถูกขู่เข็ญ หรืออยู่ในสถานะที่ไม่สามารถขัดขืนได้)
- 5.วิธีการของผู้กระทำความผิด คือ ใช้วิธีฉ้อโกงลวงล้า อวยวะเพศ ทวาร หรือ ปาก ของผู้เสียหาย ก็นับว่าเข้าข่ายความผิด
- 6.โทษตามฐานความผิด ได้แก่ ปรับตั้งแต่สองหมื่นถึงสี่แสนบาท จำคุกสี่ปีถึงยี่สิบปี จนถึงจำคุกตลอดชีวิต หรือ ประหารชีวิต
- 7.เหตุเพิ่มโทษ โดยหากผู้กระทำความผิดเผยแพร่ ส่งต่อภาพหรือเสียงรวมถึงการใช้ไปในทางวัตถุประสงค์การค้าของเหตุการณ์ข่มขืน กระทำชำเรา หรืออนาจารนั้น หรือในกรณีที่ผลของการกระทำความผิดเกิดเหตุอันตรายสาหัส หรือถึงแก่ความตายของผู้เสียหาย ศาลจะเพิ่มโทษหนักขึ้น

1.2 การรวบรวมพยานหลักฐานในชั้นสอบสวน จนถึงการได้มาซึ่งพยานหลักฐานประกอบการพิจารณาตัดสินคดีในชั้นศาล ตามกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 131, 131/1,132, 226, 226/1, 227

โดยกำหนดให้พนักงานสอบสวนมีอำนาจสอบสวน และมีหน้าที่ในการรวบรวมพยานหลักฐานกับการดำเนินการทั้งหลายอื่น ซึ่งหมายความรวมถึงการจับกุม ถ่ายภาพ ทำแผนที่สถานที่เกิดเหตุและการกระทำอื่นเพื่อให้ได้ตัวผู้กระทำความผิดมาฟ้องลงโทษทางอาญา ในส่วนของการวินิจฉัยข้อเท็จจริงในคดีจากพยานหลักฐาน เป็นหลักการที่จะนำพยานหลักฐานมาพิสูจน์ความผิดของจำเลย จะต้องมีการนำพยานหลักฐานที่ได้พยานหลักฐานโดยชอบด้วยกฎหมาย จะเห็นได้ว่า พยานหลักฐานเป็นสิ่งที่มีความสำคัญอย่างยิ่งในกระบวนการยุติธรรมเพื่อนำมาใช้ในการพิสูจน์ความผิด หรือปฏิเสธความรับผิดชอบในทางอาญา หากพยานหลักฐานไม่เพียงพอหรือไม่น่าเชื่อถือทั้งหมด หรือแม้แต่ส่วนหนึ่งส่วนใด หรือมีการขัดแย้งกับรูปคดีหรือขัดแย้งกันเองอย่างเห็นได้ชัดแล้ว ศาลมักจะใช้ดุลพินิจในทางที่เป็นคุณแก่จำเลย และในกรณีตรวจเก็บวัตถุพยานจากสถานที่เกิดเหตุ เพื่อนำส่งตรวจพิสูจน์ในห้องปฏิบัติการ จนกระทั่งได้เป็นผลการตรวจพิสูจน์หรือรายงานการตรวจพิสูจน์เพื่อใช้เป็นพยานหลักฐานในคดี จะต้องทำการตรวจเก็บวัตถุพยานโดยปฏิบัติตามวิธีการที่ได้มาตรฐานในการตรวจเก็บพยานหลักฐานทางนิติวิทยาศาสตร์ก่อนนำส่งห้องปฏิบัติการ ผลการตรวจพิสูจน์หรือรายงานการตรวจพิสูจน์ที่ได้จากการตรวจพิสูจน์ในห้องปฏิบัติการนั้น จึงจะถือได้ว่าเป็นพยานหลักฐานที่ได้มาโดยชอบ รวมถึงหลักการตัดพยานที่เกิดจากการบังคับขู่เข็ญหรือได้มาโดยมิชอบหรือ ได้มาโดยละเมิดสิทธิเสรีภาพของประชาชน ซึ่งจะต้องถูกตัดออกจากการพิจารณารับฟังพยาน

2) ข้อกฎหมาย

ระเบียบปฏิบัติ แนวทาง รวมถึงอำนาจหน้าที่ของบุคลากรที่เกี่ยวข้อง (พนักงานสอบสวน แพทย์นิติเวช พนักงานอัยการ ทนายความ)

2.1 ความหมายของพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 2(6) และมาตรา 2(11) หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งกฎหมายให้มีอำนาจ และหน้าที่ทำการสอบสวน รวบรวมพยานหลักฐานและการดำเนินการทั้งหลายอื่นตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายนี้ ซึ่งพนักงานสอบสวนได้ทำไปเกี่ยวกับความผิดที่กล่าวหา เพื่อที่จะทราบข้อเท็จจริงหรือการพิสูจน์ความผิด และเพื่อจะเอาตัวผู้กระทำความผิดมาฟ้องลงโทษ

2.2 ขอบเขตและอำนาจของบุคลากรที่เกี่ยวข้อง ตาม ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 131,131/1,132,134,135 ในการตรวจ ค้น ออกหมายในการเรียกบุคคลเพื่อการสืบสวนสอบสวน ยึดของเพื่อการตรวจพิสูจน์ รวมถึงการสอบสวน ตรวจพิสูจน์บุคคล วัตถุ หรือเอกสาร

2.3 การตรวจร่างกาย การเก็บตัวอย่างทางชีวภาพส่งตรวจทางห้องปฏิบัติการ และการเขียนรายงานรวมถึงการให้ความเห็นในการตรวจ/เก็บตัวอย่างวัตถุพยานสำหรับแพทย์นิติเวช

3) บทบาทของนิติวิทยาศาสตร์กับการสืบสวนสอบสวนในการดำเนินคดีอาญา

ในความผิดเกี่ยวกับเพศ เช่น การข่มขืนกระทำชำเรา ที่คนร้ายมีรูปแบบการกระทำผิดที่แยบยลและไม่ปรากฏพยานบุคคลรู้เห็นการกระทำความผิดที่จะสามารถยืนยันตัวตนคนร้ายได้ วัตถุพยานที่ตรวจเก็บในสถานที่เกิดเหตุ ถือเป็นแนวทางในการสืบสวนหาตัวผู้กระทำความผิด และช่วยให้กระบวนการสืบสวนสอบสวนสามารถพิสูจน์ข้อเท็จจริงเพื่อระบุชี้ชัดว่าบุคคลใดมีส่วนเกี่ยวข้องกับเหตุการณ์กระทำความผิดที่เกิดขึ้น โดยวัตถุพยานแบ่งย่อยเป็น 2 ชนิด คือ วัตถุพยานที่ได้มาจากสิ่งมีชีวิตหรือเป็นสิ่งมีชีวิต

มาก่อน เรียกว่า วัตถุพยานชีววัตถุ (Biological Evidence) เช่น คราบเลือด คราบอสุจิ น้ำลาย เนื้อเยื่อ ปลายนิ้วมือ เป็นต้น และวัตถุพยานที่ได้มาจากสิ่งไม่มีชีวิต เรียกว่า วัตถุพยานอชีววัตถุ (Non-Biological Evidence) ซึ่งอาจเข้าข่ายวัตถุพยานที่มีความสำคัญอย่างยิ่งในทางคดี

การเก็บและนำส่งวัตถุพยานประเภทนี้ เพื่อไปตรวจสอบนั้น ผู้ตรวจเก็บต้องใช้ความระมัดระวัง และปฏิบัติอย่างถูกต้องตามแนวทางที่เรียกว่า “ลูกโซ่แห่งการเก็บรักษาตัวอย่าง” (Chain of Custody Procedures) หมายถึง การจัดการ การเก็บ การขนส่ง และการส่งมอบวัตถุพยาน ที่ทุกขั้นตอนสามารถตรวจสอบได้ตลอดเวลา เช่น วิธีการเก็บ รายละเอียดวัตถุพยาน วันเดือนปีที่เก็บ ชื่อผู้เก็บ ชื่อผู้ส่งมอบ ชื่อผู้รับมอบ เป็นต้น หากเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบปฏิบัติตามแนวทางดังกล่าว วัตถุพยานทางชีววิทยาที่พบ จะเป็นประโยชน์ต่อแนวทางการสืบสวนหาผู้กระทำผิดได้เป็นอย่างมาก

หลักในการเก็บรวบรวมวัตถุพยาน จะต้องทำการเก็บวัตถุพยานซึ่งจะสูญหายหรือเสียหายได้ง่าย เป็นลำดับแรก กรณีที่มีวัตถุพยานหลายชนิด ไม่ควรเก็บไว้ในที่เดียวกัน เพราะอาจทำให้เกิดการสับสน และ วัตถุพยานบางชนิดอาจเสียหายไป การเก็บวัตถุพยานควรกระทำโดยผู้ที่มีอำนาจหน้าที่โดยตรงเท่านั้น ตั้งแต่เริ่มต้นการเก็บ จนถึงการตรวจพิสูจน์หลักฐาน วัตถุพยานควรให้ผ่านมือน้อยคนที่สุด การเก็บตัวอย่างของวัตถุพยาน ควรเก็บให้มากที่สุด เพราะบางครั้งสถานที่เกิดเหตุเปลี่ยนแปลงไปโดยง่าย ทำให้ไม่สามารถกลับไปเก็บวัตถุพยานเพิ่มเติมได้ โดยเฉพาะเมื่อได้ส่งคืนสถานที่เกิดเหตุแล้ว

4) งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

4.1 Phipimai (2005, p. 1-2) ศึกษาวิจัยเรื่อง “อำนาจพนักงานสอบสวนในการรวบรวม พยานหลักฐาน” พบว่า พนักงานสอบสวนมีอำนาจรวบรวมพยานหลักฐานตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 132 ถึง 135 และตามกฎหมายพิเศษบางประการเท่านั้น ซึ่งอาจทำให้ พนักงานสอบสวนไม่มีอำนาจดำเนินการ ให้มีการตรวจพิสูจน์พยานหลักฐานทางนิติวิทยาศาสตร์จากร่างกายของบุคคลผู้เกี่ยวข้องในคดีได้ โดยไม่ต้องได้รับความยินยอมจากบุคคลนั้น และไม่มีอำนาจควบคุมรักษาสถานที่เกิดเหตุได้นานเท่าที่จำเป็นเพื่อการตรวจเก็บพยานหลักฐานทางนิติวิทยาศาสตร์หากผู้ครอบครองสถานที่เกิดเหตุไม่ยินยอม

ดังนั้น จึงควรมีการประยุกต์จากหลักการของกฎหมายต่างประเทศ ให้อำนาจเจ้าพนักงาน ตำรวจหรือพนักงานสอบสวนชั้นผู้ใหญ่ สามารถยื่นคำร้องขออนุญาตจากศาลโดยแสดงเหตุผลและความจำเป็นในกรณีเป็นความผิดอาญาร้ายแรง และไม่อาจหาพยานหลักฐานสำคัญได้ด้วยวิธีอื่น เพื่อให้ศาลมี คำสั่งหรือหมายของศาลให้อำนาจที่กระทำการได้ โดยพิจารณาความสมดุลระหว่างหลักผลประโยชน์ สาธารณะกับผลประโยชน์ของบุคคลเปรียบเทียบกันในหลักการที่ว่า ผลประโยชน์ของบุคคลไม่ใช่สิทธิ เด็ดขาดของตัวบุคคลซึ่งเจ้าหน้าที่ของรัฐจะก้าวล่วงไปไม่ได้เลย เพราะบางครั้งประโยชน์สาธารณะมีความสำคัญมากกว่า อีกทั้งควรมีกฎหมายเกี่ยวกับมาตรฐานงานด้านนิติวิทยาศาสตร์ เพื่อให้งานนิติ วิทยาศาสตร์เป็นมาตรฐานสากล

4.2 Wongpromchai (2008, p. 1) ศึกษาวิจัยเรื่อง “การตรวจทางนิติวิทยาศาสตร์กับ พยานหลักฐานในคดีอาญา” ได้ทำการวิจัยโดยการศึกษากฎหมาย เอกสาร ผลการศึกษาพบว่า แนวทางการ

พิจารณาคดีอาญาในปัจจุบัน ศาลจะรับฟังพยานหลักฐานทางนิติวิทยาศาสตร์ ในลักษณะที่เชื่อถือมากกว่า พยานบุคคล เนื่องจากพยานหลักฐานทางนิติวิทยาศาสตร์เป็นพยานหลักฐานที่พิสูจน์ได้จริง ไม่สามารถที่จะแก้ไขหรือเปลี่ยนแปลงได้ และมีความสำคัญในการพิสูจน์ความผิดหรือความบริสุทธิ์ของผู้ต้องหาในคดีอาญา ดังจะเห็นได้จากพยานหลักฐานทางนิติวิทยาศาสตร์ ในสถานที่เกิดเหตุสามารถนำไปตรวจทางนิติวิทยาศาสตร์ว่าเป็นของผู้ใดได้ ซึ่งการตรวจทางนิติวิทยาศาสตร์จำเป็นต้องอาศัยผู้มีความเชี่ยวชาญ โดยเฉพาะ เพื่อให้พยานหลักฐานทางนิติวิทยาศาสตร์ สามารถใช้ในการตรวจพิสูจน์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และลงโทษผู้กระทำความผิดได้ถูกต้อง จึงต้องเน้นย้ำผู้เชี่ยวชาญปฏิบัติงานให้ได้ตามมาตรฐานการตรวจพิสูจน์ที่กำหนด สามารถแสดงลูกโซ่แห่งการครอบครองวัตถุพยานได้ เพื่อให้พยานหลักฐานทางนิติวิทยาศาสตร์ นำมาใช้ในการพิสูจน์ข้อเท็จจริงในคดีอาญาได้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

4.3 Prasertkitsiri (2016, p. 1-2) ศึกษาวิจัยเรื่อง “ข้อจำกัดทางกฎหมายเกี่ยวกับการตรวจสถานที่เกิดเหตุทางอาญา” พบว่า ตามกฎหมายและระเบียบการตำรวจเกี่ยวกับคดีได้กำหนดให้อำนาจหน้าที่ในการสืบสวนสอบสวนเก็บรวบรวม พยานหลักฐานและการตรวจสถานที่เกิดเหตุแก่พนักงานสอบสวนเพียงผู้เดียว กฎหมายมิได้บัญญัติให้อำนาจหน้าที่ในการตรวจสถานที่เกิดเหตุแก่บุคลากรอื่น เช่น เจ้าหน้าที่พิสูจน์หลักฐาน แต่อย่างไรก็ตาม ทำให้บุคลากรอื่นไม่มีอำนาจหน้าที่ในการตรวจสถานที่เกิดเหตุได้เอง จึงทำให้การเก็บรวบรวมพยานหลักฐานไม่ถูกต้องสมบูรณ์ตามกฎหมาย เมื่อคดีขึ้นสู่ศาลอาจทำให้ถูกยกฟ้อง จากการขาดพยานหลักฐาน อันนำไปสู่ความไม่เป็นธรรมในกระบวนการยุติธรรม จึงควรให้มีการพัฒนากฎหมายด้านการตรวจสถานที่เกิดเหตุ โดยควรบัญญัติให้อำนาจหน้าที่แก่เจ้าหน้าที่พิสูจน์หลักฐานในการตรวจสถานที่เกิดเหตุ เพื่อให้บุคลากรที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ และประสบการณ์ ได้ทำการตรวจสถานที่เกิดเหตุได้อย่างเต็มที่ นำไปสู่การคลี่คลายคดีได้อย่างมีประสิทธิภาพ เกิดความเป็นธรรมต่อสังคม

4.4 Huang (2021, pp. 179–192) ศึกษาวิจัยในเรื่อง ความเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่ส่งผลการสืบสวนคดีอาญาเกี่ยวกับความผิดทางเพศ พบว่า ในระหว่างการสืบสวนความผิดทางเพศผู้เชี่ยวชาญด้านนิติเวชและกฎหมายอื่นๆ อาจมีกรณีที่ขาดความรู้ความเข้าใจหรือมีความคิดเห็นที่คลาดเคลื่อนได้เช่นกัน ซึ่งปัจจัยเหล่านี้ อาจทำให้การสังเกตและการตัดสินใจที่ไม่เที่ยงตรงเท่าความเป็นจริง ทั้งยังส่งผลกระทบต่อกระบวนการสอบสวนที่การรวบรวมพยานหลักฐานจะกลายเป็นการรวบรวมพยานหลักฐานที่ไม่ได้ถูกต้องสมบูรณ์อีกด้วย ซึ่งจากปัจจัยเหล่านี้ จึงเป็นที่มาของการทบทวนแหล่งที่มาเพื่อเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องแก่ผู้เชี่ยวชาญ จึงอภิปรายถึงการประยุกต์ใช้เฉพาะในการสืบสวนความผิดเกี่ยวกับเพศ

4.5 Deslauriers-Varin & Bergeron (2021, pp. 99–113) ศึกษาวิจัยเรื่อง การสัมภาษณ์ผู้ต้องสงสัย และการสารภาพในคดีอาชญากรรมทางเพศ ด้วยวิธีสืบค้นจากเอกสารและสัมภาษณ์เชิงลึก ค้นพบว่า การพิจารณาหรือพิสูจน์ความผิดว่าอาชญากรรม และการกระทำผิดเกิดขึ้นจริงหรือไม่ สามารถทำได้ด้วยวิธีใดวิธีหนึ่งจากสามวิธี ได้แก่ การให้ปากคำของพยาน/เหยื่อ การตรวจพิสูจน์วัตถุพยาน หรือโดยการสารภาพของผู้ต้องหา ทว่าในปัจจุบัน การขาดความรู้ทางนิติวิทยาศาสตร์ของพนักงานสอบสวนที่รับผิดชอบในการสอบสวนคดีนั้น ๆ ย่อมส่งผลกระทบต่อ การดำเนินคดีในความผิดเกี่ยวกับเพศ อย่างไรก็ตาม เริ่มมีการศึกษาหัวข้อสำคัญนี้เชิงประจักษ์ในสภาพแวดล้อมจริง เพื่อให้คำแนะนำและความรู้ตาม

หลักฐานเชิงประจักษ์แก่ผู้มีหน้าที่ความรับผิดชอบในการสอบสวน เกี่ยวกับลักษณะ รวมถึงวิธีการรับมือในกรณีต่างของเหยื่อ พยาน และผู้ต้องสงสัยในคดีความผิดเกี่ยวกับทางเพศ

ระเบียบวิธีวิจัย

1) ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. พนักงานสอบสวน จำนวน 3 ราย
2. แพทย์นิติเวช จำนวน 3 ราย
3. พนักงานอัยการ จำนวน 4 ราย
4. ทนายความ จำนวน 1 ราย

โดยมุ่งเน้นบุคลากรที่มีประสบการณ์ปฏิบัติงานในคดีทางเพศ 3 ปีขึ้นไป รวมทั้งมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพยานหลักฐานทางนิติวิทยาศาสตร์เป็นอย่างดี

2) การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. สัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญแบบกึ่งทางการตามแบบสัมภาษณ์ที่มีลักษณะคำถามแบบปลายเปิดไม่จำกัดคำตอบ และบันทึกเสียงระหว่างการสัมภาษณ์
2. นำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์มาตรวจสอบด้วยวิธีการประเมินความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา จากนั้น เรียบเรียง แล้วนำข้อมูลไปวิเคราะห์ร่วมกับข้อมูลที่ศึกษาได้จากการวิจัยเชิงเอกสาร เพื่อความถูกต้องและความน่าเชื่อถือของข้อมูลของงานวิจัย

3) เครื่องมือการวิจัย

- แบบสัมภาษณ์แบบเชิงลึกในการศึกษาวิจัยฯ ครั้งนี้ ที่แบ่งออกเป็น 5 ส่วน ดังต่อไปนี้
- ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้ข้อมูล
 - ส่วนที่ 2 บทบาทหน้าที่เกี่ยวข้องกับพยานหลักฐานทางนิติวิทยาศาสตร์ในคดีความผิดทางเพศ
 - ส่วนที่ 3 ปัญหาและอุปสรรคที่พบจากการปฏิบัติงานในส่วนที่เกี่ยวข้องกับพยานหลักฐานทางนิติวิทยาศาสตร์ในคดีความผิดเกี่ยวกับเพศ
 - ส่วนที่ 4 แนวทางการแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับพยานหลักฐานทางนิติวิทยาศาสตร์ในคดีความผิดเกี่ยวกับเพศที่ไม่สัมฤทธิ์ผลในคดี
 - ส่วนที่ 5 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการปรับปรุงแนวทางการได้มาซึ่งพยานหลักฐานทางนิติวิทยาศาสตร์ในความผิดเกี่ยวกับเพศเพื่อให้ได้มาซึ่งพยานหลักฐานฯ

4) การวิเคราะห์ข้อมูล

- ผู้วิจัยมีลำดับขั้นตอนในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้
1. นำข้อมูลที่บันทึก มาสรุปในแต่ละวันมาจัดเก็บอย่างเป็นระบบโดยการถอดเทปแบบคำต่อคำ จากนั้นดำเนินการจัดกลุ่มข้อมูลเป็นหมวดหมู่ตามวัตถุประสงค์
 2. ตรวจสอบความเที่ยงตรงและความน่าเชื่อถือได้ของข้อความข้อมูลทุกครั้งที่ได้เก็บข้อมูลด้วยการดูข้อความ และจากการสังเกตพฤติกรรมกรรมการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ จากนั้นทำการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเชื่อมโยงความสัมพันธ์และความสอดคล้องของเนื้อหาทั้งในเชิงเหตุและผลเข้าด้วยกัน

ผลการวิจัย

ผู้วิจัยได้ทำการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญรวมทั้งสิ้น 11 ราย โดยใช้แบบสัมภาษณ์เชิงลึกที่จัดทำขึ้น โดยคำถามแบ่งออกเป็น 5 ส่วน เมื่อวิเคราะห์เอกสารที่เกี่ยวข้องและผลจากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้ข้อมูลสำคัญและบทบาทหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับพยานหลักฐานทางนิติวิทยาศาสตร์ในคดีความผิดทางเพศของบุคลากรที่เกี่ยวข้อง

จากผู้ให้สัมภาษณ์ในสายอาชีพพนักงานสอบสวน แพทย์นิติเวช พนักงานอัยการ และทนายความ รวม 11 ราย และเป็นบุคลากรที่มีประสบการณ์ปฏิบัติงานในคดีทางเพศ 3 ปีขึ้นไป รวมทั้งมีความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับพยานหลักฐานทางนิติวิทยาศาสตร์เป็นอย่างดี พบว่าส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 6 คน ส่วนใหญ่มีอายุอยู่ระหว่าง 25-34 ปี จำนวน 6 คน มีระดับการศึกษาปริญญาโท จำนวน 7 คน มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินคดีอาญาในคดีเกี่ยวกับเพศ เป็นระยะเวลา 3-10 ปี จำนวน 8 คน ข้อมูลการสัมภาษณ์ดังตารางที่ 1 กับ ตารางที่ 2

ตารางที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

ลำดับ	ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (คน)
1.	เพศ	
	หญิง	6
	ชาย	5
2.	อายุ	
	25 - 34 ปี	6
	35 - 44 ปี	3
	45 ปีขึ้นไป	2
3.	ระดับการศึกษา	
	ปริญญาตรี	4
	ปริญญาโท	7
4.	ตำแหน่งทางราชการ/วิชาชีพ	
	รองผู้กำกับการ (สอบสวน)	2
	รองสารวัตร (สอบสวน)	1
	แพทย์นิติเวช (สบ3)	3
	ผู้ช่วยอัยการจังหวัด	3
	รองอัยการจังหวัด	1
ทนายความอาวุโส	1	
5.	ประสบการณ์ในการปฏิบัติงานด้านการดำเนินคดีอาญาในคดีเกี่ยวกับเพศ	
	3-10 ปี	8

รวมทั้งสิ้น

11

ตารางที่ 2 บทบาทหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับพยานหลักฐานทางนิติวิทยาศาสตร์ในคดีความผิดทางเพศของผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

ลำดับ	สายอาชีพ	บทบาทหน้าที่
1.	พนักงานสอบสวน	สืบสวนสอบสวนรวบรวมพยานหลักฐานเพื่อพิสูจน์ความผิดหรือบริสุทธิ์ของผู้ต้องหาในคดีความผิดทางเพศ
2.	แพทย์นิติเวช	ตรวจพิสูจน์บาดแผล ร่องรอย เก็บวัตถุพยานทางชีวภาพ ผู้ป่วยทางคดีความผิดทางเพศ และออกรายงานการตรวจพิสูจน์ให้แก่พนักงานสอบสวน
3.	พนักงานอัยการ	พิจารณาพยานหลักฐานจากสำนวนคดีความผิดทางเพศ สั่งฟ้องหรือไม่สั่งฟ้อง รวมถึงการมอบอำนาจให้พนักงานสอบสวนรวบรวมพยานหลักฐานเพิ่มเติมเพื่อใช้ในการพิจารณาในชั้นศาลต่อไป
4.	ทนายความ	ว่าความ ให้คำแนะนำแก่ลูกความ จัดการรายละเอียดด้านกฎหมายในทุกเรื่องที่เกี่ยวข้องกับคดีความแทนลูกความในเรื่องต่างๆในคดีความผิดทางเพศ

2. ปัญหาและอุปสรรคที่พบจากการปฏิบัติงานในส่วนที่เกี่ยวข้องกับพยานหลักฐานทางนิติวิทยาศาสตร์ในคดีความผิดเกี่ยวกับเพศ

จากข้อมูลผู้ให้สัมภาษณ์ พบเจอปัญหา ดังต่อไปนี้

2.1 ความรู้ทางด้านนิติวิทยาศาสตร์ของบุคลากรที่เกี่ยวข้อง ตั้งแต่ พนักงานสอบสวน แพทย์นิติเวช ไปจนถึงพนักงานอัยการ และทนายความ พบว่า บุคลากรนั้นยังขาดความรู้ ความเข้าใจ หรือความชำนาญที่มากพอที่จะรับมือกับการตรวจเก็บวัตถุพยานสำคัญที่จะนำไปใช้เป็นพยานหลักฐานเพื่อให้ศาลพิจารณารับฟังพยานในชั้นพิจารณาได้ ทำให้เกิดผลกระทบต่อรูปคดีความผิดเกี่ยวกับเพศ ซึ่งเป็นคดีที่มีความละเอียดอ่อนกว่าคดีประเภทอื่น

2.2 ข้อจำกัดทางกฎหมายเกี่ยวกับการตรวจเก็บวัตถุพยานจากตัวบุคคล

อีกปัญหาหลักของการสืบสวนสอบสวนในคดีทางเพศคือ ความยินยอมของผู้เสียหายที่จะให้ผู้เชี่ยวชาญทำการตรวจเพื่อเก็บวัตถุพยาน นำไปเป็นพยานหลักฐานประกอบรูปคดี สืบเนื่องจากบทบัญญัติของกฎหมายในบางประการ เช่น ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 131/1 ที่กำหนดเงื่อนไขในการแสวงหาพยานหลักฐานทางวิทยาศาสตร์จากร่างกายของบุคคลยังอยู่ในวงแคบ เนื่องจากจำเป็นต้องอาศัยความยินยอมจากตัวผู้เสียหาย ผู้ต้องหา หรือผู้ที่เกี่ยวข้องอื่นๆเป็นหลัก และ

บุคคลเหล่านั้นมักจะไม่นิยมนื่องจากหลายปัจจัย เช่น เกิดความประหม่า อับอายไม่ยอมให้ใครรับรู้สิ่งเลวร้ายที่ตนประสบพบเจอมา หรืออาจจะกลัวถูกจับได้ว่าให้การเท็จ

นอกจากนี้ ไม่ได้มีการบัญญัติในเรื่องรูปแบบของความยินยอมให้ตรวจเก็บพยานหลักฐานทางวิทยาศาสตร์จากร่างกายของบุคคลเอาไว้ แม้พิจารณาข้อยกเว้นของความยินยอมที่แม้มีระบุไว้ว่า กรณีที่ไม่ต้องปฏิบัติตามหลักความยินยอมมักเป็นเรื่องประโยชน์ที่เหนือกว่าอิสระในการตัดสินใจด้วยตัวเองของบุคคล เช่น จำกัดแค่กรณีผู้ป่วยจิตเวช กับบุคคลที่อยู่ในสภาพไม่สามารถให้ความยินยอมได้ หรือกรณีที่มีความเห็นว่าการตัดสินใจของผู้ปกครองไม่เป็นประโยชน์ต่อผู้เยาว์ เป็นต้น ทว่าปัญหาในเรื่องของดังกล่าวก็ยังกลายเป็นข้อจำกัดไม่ให้ผู้เชี่ยวชาญสามารถทำการตรวจ เพื่อเก็บวัตถุพยาน นำไปเป็นพยานหลักฐานได้อย่างเต็มที่อยู่ที่ หากฝืนกระทำการไปอาจมีความผิดฐานละเมิดหรือทำร้ายร่างกายได้

2.3 การป้องกันสถานที่เกิดเหตุที่บกพร่อง

กรณีตัวอย่างที่พบเจอคือ สถานที่เกิดเหตุถูกทำลายพยานหลักฐานทางนิติวิทยาศาสตร์ ก่อนที่พนักงานสอบสวนและเจ้าหน้าที่กองพิสูจน์หลักฐานรวมถึงบุคลากรอื่นที่เกี่ยวข้องเข้าทำการตรวจสอบสถานที่เกิดเหตุและตรวจเก็บพยานหลักฐานในสถานที่เกิดเหตุ โดยการทำความสะอาดที่เกิดเหตุ การทำลาย หรือ นำพยานหลักฐานออกไปจากสถานที่เกิดเหตุ ทั้งโดยบุคคลหรือสภาพแวดล้อมทำให้การพบร่องรอย เช่น อสุจิ คราบน้ำลาย เนื้อเยื่อ บาดแผลจากการถูกละเมิด เป็นต้น ลดลง

2.4 ปัจจัยด้านอื่น ๆ ที่เป็นอุปสรรคต่อการรวบรวมพยานหลักฐาน

1) การขาดแคลนบุคลากรผู้สนับสนุนงานสอบสวน

โดยเฉพาะพนักงานสอบสวนที่เป็นผู้หญิง เนื่องจากคติทางเพศเป็นคติที่มีความละเอียดอ่อนสูงกว่าคติประเภทอื่น จำเป็นต้องใช้ทักษะทางภาษาและจิตวิทยา เพื่อสร้างโอกาสในการรับฟังพยานจากการสืบสวนสอบสวนได้มากขึ้น เพราะผู้เสียหายกลัวที่จะให้การตามความจริง ถูกต้อง ครบถ้วนมากขึ้น แม้ผู้เสียหายจะเป็นเพศใดก็ตาม และผลจากการขาดแคลนดังกล่าวนี้ ส่งผลกระทบต่อรายละเอียดของการสอบสวนโดยเฉพาะฝั่งผู้เสียหาย ซึ่งไม่ว่าจะเป็นเพศใด วัยใด ก็มักจะถูกระทบจากร่างกายและจิตใจอย่างรุนแรง วิธีการพูดคุยหรือสอบถามของพนักงานสอบสวนผู้ชายบางท่านอาจจะไม่ใช่วิธีที่ทำให้ผู้ถูกถามเกิดความสบายใจมากนัก

2) ความร่วมมือจากตัวผู้เสียหายหรือผู้ดูแลผู้เสียหาย

นอกจากความยินยอมตามกฎหมายว่าด้วยหลักความยินยอมแล้ว ยังมีส่วนของความร่วมมือที่เชื่อมโยงกัน ทั้งด้านคำให้การ รวมถึงความรู้ความเข้าใจผิด ๆ หรือบกพร่องไปบางประการของผู้เสียหายหรือผู้ดูแลผู้เสียหายที่เป็นอุปสรรคต่อการรวบรวมพยานหลักฐาน ไปจนถึงกระทบต่อน้ำหนักของพยานหลักฐานในคดี เช่น กรณีที่การแจ้งความของผู้เสียหายที่เป็นผู้เยาว์ไม่ได้เกิดจากความต้องการและเจตจำนงของตัวผู้เสียหายโดยตรง มักเกิดจากการถูกบงการ ครอบงำ ชักจูงจากผู้ปกครอง ผู้ดูแล อีกทั้งอดหนึ่ง การปกปิดข้อเท็จจริงของคำให้การที่เกิดจากความอับอายของตัวผู้เสียหายเอง และทำให้ไม่กล้าพูดความจริง ส่งผลให้ไม่ทราบความจริง ซึ่งกรณีดังกล่าวเกิดได้ทั้งผู้เสียหายที่เป็นผู้เยาว์ และ ผู้เสียหายทั่วไปที่เป็นผู้ใหญ่บรรลุนิติภาวะแล้ว ส่วนใหญ่พบว่าผู้เสียหายมักทำความสะอาดร่างกายก่อนที่จะมาแจ้งความร้อง

ทุกซ์ต่อพนักงานสอบสวน ทำให้พยานหลักฐานที่จะใช้ยืนยันตัวผู้กระทำผิดถูกทำลาย ส่งผลให้ไม่มีพยานหลักฐานที่จะนำมาใช้ยืนยันตัวผู้กระทำผิดหรือใช้เปรียบเทียบกับบุคคลต้องสงสัยได้อย่างชัดเจน

3) ข้อจำกัดในการทำงานของแพทย์

สืบเนื่องจากทฤษฎีแนวทางการตรวจผู้เสียหายในกรณีความผิดเกี่ยวกับเพศของแพทย์นิติเวชในการรวบรวมพยานหลักฐานเพื่อดำเนินคดีอาญา ในทางปฏิบัติมีโอกาสเกิดการแปลผลที่ผิดเพี้ยนหรือวัตถุพยานที่ทำให้การแปลผลออกมาแล้วคาดเดายากเกินไป เนื่องจากหลายปัจจัย เช่น การคาดเดาจำนวนครั้งที่มีการล่วงล้ำ สารคัดหลั่งที่คงอยู่เหลืออย่างเจือจางหรือไม่มีร่องรอย ส่งผลต่อความถูกต้องครบถ้วนของวัตถุพยานที่จะนำไปใช้เป็นพยานหลักฐานสำหรับรูปคดี

4) งบประมาณสนับสนุนสำหรับการปฏิบัติงานกรณีการรวบรวมพยานหลักฐานไม่เพียงพอ

ในความเป็นจริง งบประมาณสำหรับปฏิบัติงานตรวจเก็บวัตถุพยานไม่เพียงพอกับความต้องการของอุปกรณ์และเครื่องมือที่จำเป็น ตั้งแต่อุปกรณ์พื้นฐานในการป้องกันสถานที่เกิดเหตุ รวมถึงเครื่องมือที่ใช้สำหรับการเก็บรวบรวมวัตถุพยานหลักฐานทางนิติวิทยาศาสตร์ ทำให้การตรวจเก็บดังกล่าวขาดความสมบูรณ์และอาจส่งผลต่อความครบถ้วนถูกต้องแม่นยำของพยานหลักฐานในภายหลัง

5) สภาพดินฟ้าอากาศและระยะเวลาตามธรรมชาติหลังเกิดเหตุ

นับเป็นตัวแปรที่ไม่สามารถควบคุมได้ เพราะมีความแปรผันและแปรผกผันตามกันอย่างไม่แน่นอน ทำให้เกิดอุปสรรคต่อการเก็บวัตถุพยานเพื่อรวบรวมพยานหลักฐาน กรณีตัวอย่างที่พบเจอคือสถานที่เกิดเหตุไม่ใช่สถานที่ปิด มีกระแสลมพัดตลอดเวลา บางครั้งอาจเกิดพายุลมแรง ทำให้วัตถุพยานถูกพัดสูญหายไป ส่วนระยะเวลาการคงอยู่ของวัตถุพยานต่าง ๆ นับตั้งแต่มีการละเมิดหรือการกระทำผิดเกิดขึ้น ถึงช่วงที่มีการร้องทุกข์แจ้งความ เพื่อเข้าสู่กระบวนการสืบสวนสอบสวนที่ระยะเวลานานเกินไป เช่น เกิน 72 ชั่วโมง , เกิน 7 วัน ทำให้ร่องรอยที่จะสามารถนำมาเป็นตัวบ่งชี้และหลักฐานลดลงหรือสูญหาย

6) ความรู้ความเข้าใจที่ผิดพลาด หรือขาดหายไปของประชาชน

ในหลายครั้ง ประชาชนที่เป็นผู้เสียหายมักไม่ทราบว่าวัตถุพยานประเภทใด แบบไหนที่สามารถนำมาใช้เป็นพยานหลักฐานประกอบคดีได้ หรือมีชุดความคิด ความเชื่อแบบผิด ๆ ที่ทำให้เจ้าหน้าที่บุคลากรที่เกี่ยวข้องขาดพยานหลักฐานที่สำคัญหรืออาจสำคัญไป เนื่องจากไม่สามารถรวบรวมพยานหลักฐานดังกล่าวได้ เช่น ผู้เสียหายทำความสะอาดร่างกายทันทีหลังเกิดเหตุเพราะเกิดความตกใจและอับอายที่ตัวเองถูกข่มขืนกระทำชำเรา ทำให้ทราบข้อเท็จจริงหรือสารคัดหลั่งที่เป็นวัตถุพยานหลุดหายไป ไม่สามารถตรวจเก็บตัวอย่างเพื่อนำไปพิสูจน์หาตัวผู้ต้องหาที่กระทำผิดในคดีนั้นได้

3. แนวทางการแก้ไขปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับพยานหลักฐานทางนิติวิทยาศาสตร์ในคดีความผิดเกี่ยวกับเพศ

3.1 ส่งเสริมองค์ความรู้และสร้างความเข้าใจยิ่งขึ้นแก่บุคลากรที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งเน้นย้ำถึงความสำคัญเรื่องห่วงโซ่ของการครอบครองวัตถุพยาน เนื่องจากประสิทธิผลแห่งการฟ้องร้องคดีขึ้นอยู่กับ การรวบรวมพยานหลักฐานของพนักงานสอบสวนอย่างมีประสิทธิภาพ และในส่วนของบุคลากรอื่น ไม่ว่า

จะเป็นแพทย์นิติเวช พนักงานอัยการหรือทนายความ ก็ย่อมส่งผลในการลดช่องโหว่ และช่วยส่งเสริมให้เกิดความรวดเร็วและมีประสิทธิภาพในรวบรวมพยานหลักฐานเพื่อดำเนินการตามกระบวนการยุติธรรม

3.2 ปรับปรุงแก้ไขประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 131/1 ให้เอื้ออำนวยต่อการรวบรวมพยานหลักฐานทางนิติวิทยาศาสตร์ โดยให้อำนาจพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบมีอำนาจออกคำสั่งให้แพทย์หรือผู้เชี่ยวชาญดำเนินการตรวจพิสูจน์ในทางวิทยาศาสตร์ในการตรวจเก็บตัวอย่าง เลือด เนื้อเยื่อ ฯลฯ จากร่างกายผู้ต้องหา ผู้เสียหายหรือบุคคลที่เกี่ยวข้องเพื่อนำส่งตรวจพิสูจน์ฯ โดยไม่ต้องกำหนดอัตราโทษขั้นต่ำหรือขั้นสูงในความผิดที่ต้องสงสัยหรือถูกกล่าวหา เพื่อให้พนักงานสอบสวนสามารถเก็บรวบรวมพยานหลักฐานทางนิติวิทยาศาสตร์เพื่อมาประกอบสำนวนการสอบสวนในคดีความผิดทางเพศได้มากขึ้นและ ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 131/1 วรรคสอง ก็ควรมีการบัญญัติแก้ไขในเรื่องรูปแบบความยินยอมของผู้ต้องหาว่า ต้องให้ความยินยอมเป็นลายลักษณ์อักษรเท่านั้น เพื่อไม่ให้ผู้ต้องหานำเรื่องความยินยอมด้วยวาจามาเป็นข้อต่อสู้ในชั้นศาลว่า ต้องยินยอมเพราะถูกพนักงานสอบสวนบังคับขู่เข็ญหลอกลวง ซึ่งจะเป็นผลให้ศาลไม่รับฟังพยานหลักฐานนั้น

3.3 ควรมีการป้องกันรักษาสถานที่เกิดเหตุโดยเคร่งครัดและต่อเนื่องจนสงบคืนพื้นที่ นอกจากการประสานงานระหว่างเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องฝ่ายต่าง ๆ อย่างรวดเร็ว การกั้นพื้นที่เป็นสัดส่วนแล้ว ควรมีบทบัญญัติกฎหมายห้ามบุคคลอื่นซึ่งไม่มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวข้องเข้าไปในบริเวณที่เกิดเหตุภายหลังเกิดเหตุ จนกว่าพนักงานสอบสวนและเจ้าหน้าที่พิสูจน์หลักฐานได้ร่วมกันตรวจสอบสถานที่เกิดเหตุเรียบร้อยแล้ว โดยมีบทกำหนดโทษทางอาญาสำหรับผู้ที่ฝ่าฝืน

3.4 เพิ่มอัตราค่าจ้างเจ้าหน้าที่บุคลากรที่เกี่ยวข้อง โดยหน่วยงานที่ดูแลรับผิดชอบการปฏิบัติงานของบุคลากรที่เกี่ยวข้อง พึงเสนอต่อรัฐเพื่อจัดสรรอัตราค่าจ้างเพิ่มให้สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงในการทำงาน เพื่อให้การปฏิบัติงานในการรวบรวมพยานหลักฐานทางนิติวิทยาศาสตร์มีประสิทธิภาพ และเกิดผลสัมฤทธิ์ตามความมุ่งหมาย

3.5 จัดสรรงบประมาณสนับสนุนด้านทรัพยากรสำหรับการปฏิบัติงานให้เพียงพอ โดยจัดให้มีเครื่องมือเครื่องใช้ที่มีความครบถ้วนทันสมัยและมีประสิทธิภาพต่อการนำไปใช้ปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง เป็นการเอื้อต่อการปฏิบัติหน้าที่และเพิ่มประสิทธิภาพในการแสวงหาพยานหลักฐานได้มากขึ้น

3.6 การประชาสัมพันธ์ให้ความรู้แก่ประชาชนในชุมชน ให้ตระหนักถึงความสำคัญของการมีส่วนร่วมในการช่วยป้องกันมิให้วัตถุพยานในที่เกิดเหตุถูกทำลายหรือมีการปนเปื้อน รวมถึงวิธีปฏิบัติเมื่อเกิดเหตุ ว่าควรทำอย่างไร สิ่งไหนที่ต้องหลีกเลี่ยง ซึ่งเหล่านี้จะส่งผลดีต่อการรวบรวมวัตถุพยานเพื่อเป็นพยานหลักฐานทางนิติวิทยาศาสตร์ของเจ้าหน้าที่ บุคลากรที่เกี่ยวข้องให้เป็นไปโดยสะดวก รวดเร็ว ถูกต้อง และมีประสิทธิภาพมากขึ้น

อภิปรายผล

หลักประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 226/1 พบว่า พยานหลักฐานที่เกิดขึ้นโดยชอบ หากได้มาด้วยวิธีการที่มีชอบด้วยกฎหมาย ห้ามมิให้ศาลรับฟังพยานหลักฐานนั้น เช่น พยานหลักฐาน

ที่ได้มาจากการขู่เข็ญหรือใช้กำลังบังคับให้ผู้ต้องหายินยอมในการตรวจเลือด น้ำลาย อสุจิ หรือตรวจปัสสาวะ ทว่า กฎหมายไม่ได้กำหนดในเรื่องรูปแบบของความยินยอมว่า ผู้ต้องหาหรือผู้เสียหายจะต้องให้ความยินยอมในการที่แพทย์หรือผู้เชี่ยวชาญตรวจพิสูจน์ทางวิทยาศาสตร์เป็นลายลักษณ์อักษรไว้ในกรณีที่ผู้ต้องหาหรือผู้เสียหายให้ความยินยอมด้วยวาจา หากต่อมาได้มีการยื่นฟ้องผู้ต้องหาต่อศาลและนำพยานหลักฐานที่ได้ตรวจพิสูจน์ทางวิทยาศาสตร์ในชั้นสอบสวนมาใช้ในชั้นพิจารณาของศาล จำเลยอาจจะยกขึ้นเป็นข้อต่อสู้ในเรื่องของความยินยอมว่า ไม่ได้ให้ความยินยอมด้วยความสมัครใจ ที่ได้ให้ความยินยอมไปเพราะเจ้าหน้าที่ตำรวจกระทำโดยมิชอบ เช่น ให้คำมั่นสัญญา ใช้วาจาโน้มน้าว บังคับขู่เข็ญ หลอกลวง ฯลฯ หากข้อต่อสู้ของจำเลยมีน้ำหนักน่ารับฟังและมีเหตุผลน่าเชื่อถือ อาจทำให้ศาลวินิจฉัยว่าเป็นพยานหลักฐานที่เกิดขึ้นโดยชอบ แต่ได้มาเนื่องจากการกระทำโดยมิชอบและไม่รับฟังพยานหลักฐานนั้น ซึ่งนับเป็นปัญหาสำคัญในการต่อสู้คดีในชั้นศาลอยู่เสมอ (Phipimai, 2005) นอกจากนี้แนวทางการตรวจผู้เสียหายในกรณีความผิดทางเพศ และการจัดทำเอกสารทางคดีของแพทย์ที่มีหน้าที่ในการตรวจชั้นสูตร ตั้งแต่ส่วนของข้อเท็จจริงทางกายภาพ ภายนอก ภายใน สภาพจิตใจที่ส่วนใหญ่จะเป็นทางฝั่งผู้เสียหาย ให้ระบุเท่าที่จำเป็น เช่น คราบที่เป็นพยานหลักฐานได้ อาการทางจิตที่มีนัยยะสำคัญ และในส่วนของ การให้ความเห็นทั่วไป จะไม่ให้แพทย์ใช้คำว่า ชมชื่น แต่จะให้ใช้คำว่า มีการล่วงล้ำแทน

การพิจารณาประเด็นปัญหาอุปสรรครวมทั้งแนวทางเสนอแนะเพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าวตามวัตถุประสงค์ มีดังนี้

1) ความรู้ความเข้าใจทางด้านนิติวิทยาศาสตร์ของบุคลากรที่เกี่ยวข้อง

เมื่อมีความผิดเกี่ยวกับเพศการรวบรวมพยานหลักฐาน จำเป็นต้องนำองค์ความรู้ด้านนิติวิทยาศาสตร์หลายสาขามาร่วมกัน หากยังขาดความรู้ ความเข้าใจ ในขอบเขตอำนาจหน้าที่หรือทักษะและความชำนาญในการใช้อุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้ทางการในการตรวจเก็บวัตถุพยานเหล่านั้น โดยเฉพาะวัตถุพยานประเภทสารคัดหลั่งต่าง ๆ ที่ต้องใช้ทักษะและความชำนาญในการตรวจเก็บที่ถูกต้องจากข้อปัญหาดังกล่าว อาจทำให้เกิดความผิดพลาดในการเก็บรวบรวมพยานหลักฐานหรือทำให้พยานหลักฐานสำคัญที่จะช่วยในการคลี่คลายคดีได้รับความเสียหาย หรือเสื่อมค่าจนไม่สามารถใช้ตรวจพิสูจน์ใด ๆ ได้ ทำให้พยานหลักฐานที่ได้มานั้นขาดความน่าเชื่อถือและอาจถูกโต้แย้งในชั้นพิจารณาคดีของศาล เกิดปัญหาการยกฟ้องในชั้นศาลอันเนื่องมาจากข้อผิดพลาดในการรวบรวมพยานหลักฐาน จึงควรมีการพัฒนาองค์ความรู้ด้านนิติวิทยาศาสตร์ให้แก่บุคลากรที่เกี่ยวข้องผ่านการอบรมอย่างเหมาะสม ต่อเนื่องสม่ำเสมอ เพื่อเพิ่มและรักษาประสิทธิภาพในการนำองค์ความรู้ไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานจริง

2) ข้อจำกัดทางกฎหมายเกี่ยวกับการตรวจเก็บวัตถุพยานจากตัวบุคคล

บทบัญญัติของกฎหมายดังกล่าวข้างต้น ส่งผลให้กระบวนการได้มาซึ่งพยานหลักฐานทางนิติวิทยาศาสตร์ในชั้นสอบสวนมีข้อจำกัดในการแสวงหาพยานหลักฐานดังกล่าวเพื่อนำมาประกอบสำนวนในคดี อีกทั้งยังมีผลทำให้การดำเนินคดีอาญาตามกระบวนการยุติธรรมขาดพยานหลักฐานทางวิทยาศาสตร์ที่จะนำไปใช้ในการพิสูจน์ความผิดของจำเลยในชั้นพิจารณาคดีของศาลอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ หากผู้ที่เกี่ยวข้องกับคดีไม่ให้ความยินยอม ย่อมส่งผลต่อความชอบด้วยกฎหมายของพยานหลักฐานและการรับฟังพยานใน

ชั้นพิจารณาต่อไป จึงควรปรับปรุงแก้ไขประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 131/1 เพิ่มอำนาจแก่พนักงานสอบสวนตรวจร่างกายผู้ต้องหา ผู้เสียหาย หรือบุคคลที่เกี่ยวข้องในคดีรวมทั้งควรมีการบัญญัติแก้ไขในเรื่องรูปแบบความยินยอมของผู้ต้องหา ว่าต้องให้ความยินยอมเป็นลายลักษณ์อักษรเท่านั้น เพื่อไม่ให้ผู้ต้องหา นำเรื่องความยินยอมด้วยวาจามาเป็นข้อต่อสู้ในชั้นศาลว่า ต้องยินยอมเพราะถูกพนักงานสอบสวนบังคับขู่เข็ญหลอกลวง ซึ่งจะเป็นผลให้ศาลไม่รับฟังพยานหลักฐานนั้น นอกจากนี้ ควรบัญญัติกฎหมายขยายขอบเขตอำนาจของบุคลากรที่เกี่ยวข้องอื่น ๆ ให้สามารถมีส่วนร่วมในการรวบรวมพยานหลักฐานทางนิติวิทยาศาสตร์มากขึ้น

3) การป้องกันรักษาสถานที่เกิดเหตุ

ในคดีทางเพศ พยานหลักฐานที่พนักงานสอบสวนได้พบและรวบรวมได้จากสถานที่เกิดเหตุ มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการสืบสวนสอบสวนเพื่อเอาตัวผู้กระทำความผิดมาลงโทษตามกฎหมาย ซึ่งลำดับแรกจะต้องมีการป้องกันรักษาสถานที่เกิดเหตุโดยเคร่งครัดและต่อเนื่องกระทั่งส่งคืนสถานที่เกิดเหตุ เพื่อให้การรวบรวมวัตถุพยานจากที่เกิดเหตุมีครบถ้วนและสมบูรณ์ที่สุดเท่าที่จะทำได้ แต่ในทางปฏิบัติพบว่าพนักงานสอบสวนประสบปัญหาเกี่ยวกับการป้องกันรักษาสถานที่เกิดเหตุหลายประการ ซึ่งอาจจะกระทำไปโดยไม่รู้เท่าไม่ถึงการณ์หรือเกิดจากสภาพแวดล้อมที่ไม่สามารถควบคุมได้ จนเป็นเหตุให้หลักฐาน ร่องรอยต่างๆ ที่คนร้ายทิ้งไว้มีการเปลี่ยนแปลงไปจากเดิมหรือถูกทำลาย ผลเสียที่ตามมาคือพยานหลักฐานสำคัญสูญหายไปอย่างน่าเสียดาย ทำให้แนวทางการสืบสวนสอบสวนลำบากยิ่งขึ้น จึงควรเพิ่มหรือรักษามาตรการป้องกันรักษาสถานที่เกิดเหตุโดยเคร่งครัดและต่อเนื่อง เช่น จัดกันให้อยู่ในขอบเขตที่จำกัดเพื่อป้องกันไม่ให้ไปยังเหยือกบัววัตถุพยานในที่เกิดเหตุได้ในส่วนของพนักงานสอบสวน พร้อมประสานงานเร่งรัดเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องมายังสถานที่เกิดเหตุโดยเร็ว รวมทั้งควรมีการบัญญัติกฎหมายห้ามบุคคลอื่นซึ่งไม่มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวข้องเข้าไปในบริเวณที่เกิดเหตุภายหลังเกิดเหตุและกำหนดโทษทางอาญาสำหรับผู้ฝ่าฝืน

4) ด้านอื่นที่ส่งผลกระทบต่อกระบวนการสืบสวนสอบสวน

ทั้งการขาดบุคลากรผู้สนับสนุนงานสอบสวน, ผู้เสียหายหรือผู้ดูแลผู้เสียหายไม่ได้ให้ความร่วมมือเท่าที่ควร, ข้อจำกัดในการทำงานของแพทย์ทั้งจากข้อกฎหมายและทางปฏิบัติในความเป็นจริง, งบประมาณที่ใช้สำหรับปฏิบัติงานไม่เพียงพอ, สภาพดินฟ้าอากาศและระยะเวลาตามธรรมชาติหลังเกิดเหตุ รวมทั้งความรู้ความเข้าใจที่ผิดพลาด หรือขาดหายไปของประชาชน ย่อมส่งผลกระทบต่อกระบวนการสืบสวนสอบสวน จนถึงการรวบรวมพยานหลักฐานทางนิติวิทยาศาสตร์เพื่อดำเนินคดีทางเพศในชั้นสอบสวน และการรับฟังพยานหลักฐานในชั้นพิจารณาต่อไป ซึ่งส่งผลเสียต่อประสิทธิภาพของการดำเนินคดีในกระบวนการยุติธรรม

บทสรุป

ขอบเขตอำนาจหน้าที่ของพนักงานสอบสวนในการรวบรวมพยานหลักฐานตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 131 บัญญัติให้พนักงานสอบสวนรวบรวมพยานหลักฐานทุกชนิดเท่าที่สามารถจะทำได้ เพื่อประสงค์จะทราบข้อเท็จจริง และพฤติการณ์ต่าง ๆ อันเกี่ยวกับความผิดที่ถูกล่าวหา

เพื่อที่จะรู้ตัวผู้กระทำผิดและพิสูจน์ให้เห็นความผิดหรือความบริสุทธิ์ของผู้ต้องหา และมาตรา 131/1 ทำให้กรณีพนักงานสอบสวนและแพทย์นิติเวชนั้น ไม่สามารถตรวจเก็บพยานหลักฐานทางวิทยาศาสตร์จากร่างกายของบุคคลผู้เกี่ยวข้องในชั้นสอบสวนในคดีอาญาที่มีอัตราโทษจำคุกตั้งแต่สามปีลงมาได้ ทั้งข้อจำกัดประเภทคดีที่ต้องจัดให้มีนักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์ บุคคลที่เด็กร้องขอ และพนักงานอัยการอยู่ร่วมด้วยในการสอบปากคำผู้เสียหายหรือพยานที่เป็นเด็กอายุไม่เกิน 18 ปี ทำให้ยังไม่มี การส่งเสริมบทบาทและการมีส่วนร่วมจากพนักงานอัยการ ทนายความ หรือบุคลากรอื่นที่เกี่ยวข้องกับการสืบสวนสอบสวนในคดีเกี่ยวกับเพศอย่างเพียงพอ

หากสามารถนำแนวทางไปประยุกต์ใช้ในกระบวนการยุติธรรม ตั้งแต่การเก็บรวบรวมพยานหลักฐาน ไปจนถึงการดำเนินคดี แนวทางเหล่านี้จะมีส่วนช่วยให้การเก็บรวบรวมพยานหลักฐานในที่เกิดเหตุเป็นไปอย่างถูกต้องและครบถ้วนสมบูรณ์ สามารถพิสูจน์ความผิดหรือความบริสุทธิ์ของผู้ต้องหาได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น รวมทั้งกระบวนการในคดีดำเนินการได้รวดเร็วและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ซึ่งส่งผลต่อประสิทธิภาพและประสิทธิผลต่อกระบวนการยุติธรรมในคดีได้เป็นอย่างมาก

การเพิ่มอัตรากำลังบุคลากรสนับสนุนให้เพียงพอต่อปริมาณงานที่เพิ่มขึ้น, การให้ความสำคัญกับบทบาทหน้าที่ของทนายความ รวมถึงพนักงานอัยการ, การจัดสรรงบประมาณให้เพียงพอเพื่อให้สามารถเข้าถึงเครื่องมือ อุปกรณ์ และตรวจเก็บวัตถุพยานที่จะนำไปเป็นพยานหลักฐาน รวมทั้งเน้นย้ำถึงความสำคัญเรื่องห่วงโซ่การครอบครองวัตถุพยาน เพื่อให้เกิดความสมบูรณ์ในการดำเนินคดีผ่านกระบวนการยุติธรรมที่ต้องประสานงานกันเป็นห่วงโซ่ มีความถูกต้อง ครบถ้วน สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะ

1. ควรเพิ่มกลุ่มประชากรในการวิเคราะห์ข้อมูล เช่น เจ้าหน้าที่พิสูจน์หลักฐาน หรือ เจ้าหน้าที่มูลนิธิ เพื่อนำมาศึกษาแนวทางการได้มาซึ่งพยานหลักฐานในคดีความผิดทางเพศให้ครอบคลุมทั่วถึงมากขึ้น
2. ควรสนับสนุนการปรับปรุงแก้ไขประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 131/1 เพิ่มอำนาจแก่บุคลากรที่เกี่ยวข้องให้สามารถมีส่วนร่วมในการรวบรวมพยานหลักฐานทางนิติวิทยาศาสตร์มากขึ้น รวมทั้งการพัฒนาองค์ความรู้ด้านนิติวิทยาศาสตร์ให้แก่ผ่านการอบรมอย่างเหมาะสม ต่อเนื่องสม่ำเสมอ เพื่อเพิ่มและรักษาประสิทธิภาพในการนำองค์ความรู้ไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานจริง
3. ควรมีการศึกษาวิจัยเพื่อศึกษาแนวทางในการได้มาซึ่งพยานหลักฐานทางนิติวิทยาศาสตร์ในคดีอื่นๆ โดยนำเสนอในรูปแบบของตัวเลขเชิงสถิติ เพื่อคำนวณและวิเคราะห์ข้อมูลเป็นรูปธรรมและความเป็นไปได้ที่แม่นยำ เพื่อนำมาศึกษา ประยุกต์ใช้ในองค์กรได้มากขึ้น
4. ควรสนับสนุนการเพิ่มหรือรักษามาตรการรวมทั้งควรมีการบัญญัติกฎหมายป้องกันรักษาสถานที่เกิดเหตุโดยเคร่งครัดและต่อเนื่อง และการประชาสัมพันธ์ให้ความรู้แก่ประชาชน เพื่อการมีส่วนร่วมในการช่วยป้องกันมิให้วัตถุพยานในที่เกิดเหตุถูกทำลายหรือมีการปนเปื้อน รวมถึงวิธีปฏิบัติเมื่อเกิดเหตุ

เอกสารอ้างอิง

- Angsananon, E. (2012). Criminal process. 5th Edition. Bangkok: Ramkhamhaeng University. (In Thai).
- Arunjit, S.(2016). The factors of begetting sex crimes and the direction to prevent sex crimes according to Crime Triangle Theory. Journal of Criminology and Forensic Science, 2(1) , 23-32
- Deslauriers-Varin, N & Bergeron, A . Suspect Interviews and Confessions in Sex Crime Cases Criminal Investigations of Sexual Offenses . Retrieved November 16, 2023 from https://link.springer.com/chapter/10.1007/978-3-030-79968-7_8
- Detdai, P. (2010). Verifying the truth of obtaining scientific evidence. Master of Law Thesis, Graduate School, Dhurakij Pundit University, Bangkok. (In Thai).
- Huang, C .(2021) . Expert Biases in Criminal Investigations of Sexual Offenses. Criminal Investigations of Sexual Offenses . Retrieved December 20, 2023 . from https://link.springer.com/chapter/10.1007/978-3-030-79968-7_13.
- Kenton, L. (2022). HARROWING ORDEAL Chilling words of serial killer to his kidnap victim Lisa McVey, 17, as he raped her during 26 hours of torture . Retrieved November 18, 2023 . from <https://www.the-sun.com/news/5717488/serial-killer-kidnap-victim-lisa-mcvey-torture/>
- Krairiksh,R. (2018). The Guidelines Of Acquisition Of Forensic Evidence At The Investigation Stage For The Criminal Proceeding of Offenses Against Life And Body. Master of Science Thesis. Forensic science department. Graduate School. Silpakorn University, Nakhon Pathom. (In Thai).
- Na Nakhon, K. (1993). criminal procedure law . 2nd Edition. Bangkok: Nititham. (In Thai).
- Niyomthai, A. (2020). Forensic evidence.Chulniti, 17(5), 139-144. (In Thai).
- Office of Public Health Administration Office of the Permanent Secretary. 2014). Forensic Medicine Practice Manual for Doctors and Medical Personnel. Nonthaburi : Ministry of Public Health. (In Thai).
- Panrit, T. (2007). Weighing the evidence.Bangkok: Nititham. (In Thai).
- Phakdeethanakul, C. (2010). Evidence law. Bangkok : Legal Education Training Center of the Thai Bar Association. (In Thai).
- Phipimai, T. (2005). The power of inquiry official in collecting evidence.Master of Law Thesis, Forensic Science Department .Thammasat University, Pathum Thani. (In Thai).

- Pongpong S. (2019). Amendments to the Criminal Code regarding sexual assault: new meaning and new punishment for rape. Retrieved September 10, 2023 . from The 101 World. <https://www.the101.world/rape-in-thai-law/>.(In Thai).
- Prasertkitsiri, P. (2016). Legal limitations on criminal crime scene inspections. Master of Law Thesis , Graduate School , Chiang Mai University, Chiang Mai. (In Thai).
- Sinloima, P and others. (2013). The Development of Forensic Science Process Model for Criminal Investigation in Three Southern Border Provinces in Thailand. Retrieved December 19, 2022 from chrome-extension://efaidnbmnnnibpcajpcglclefindmkaj/<https://qa.rpca.ac.th/indic/doc/sko/5.1-3-01.pdf>. (In Thai).
- Subcommittee of the Royal College of Pathology of Thailand (2019). Guidelines for Autopsy Cases , Examination of Patients Case and Documents Preparation for General Practitioners 2019. Bangkok: PA Living. (In Thai).
- Wachanasawat, K. (2006). Explanation of criminal law sector 1 . 9th Edition. Bangkok: Jirarat Printing. (In Thai).
- Wongpromchai, S. (2008). The Examination on Forensic Science and Evidence in the Criminal case. Master of Law, Graduate school, Thammasat University, Pathum Thani. (In Thai).